

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24813

гр. София, 19.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разглежда дело номер **7134** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от В. Д. Н., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № G. -1518951/31.05.2026 година по чл.171, т.2, б.“М“ от ЗДвП на Командир на отделение към отдел „ПП“ СДРВ, с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на пътно превозно средство за срок от 3 месеца. С жалбата е инкорпорирано и искане за спиране изпълнението на заповедта. В жалбата от е направено искане за спиране изпълнението на заповедта, без да са посочени каквито и да е обстоятелства по чл.166, ал.2 от АПК. Такива не са посочени и след дадени с Разпореждане №23761 от 12.06.2026г. указания в тази насока, не са представени и никакви доказателства, освен квитанция за платена ДТ.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

По силата на чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в чл.171, т.2, б.“М“ от ЗДвП от същия закон е визирана хипотезата на временно спиране от движение на пътно превозно средство за срок от 3 месеца.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Изрично в чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Горното налага извода, че законодателят е предвидил предварително изпълнение на административен акт по силата на закона. Предпоставките за спиране са визирани в чл. 166 АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до

влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административния орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В конкретния случай предварително изпълнение на заповедта е допуснатото по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. В жалбата твърдения в такава насока не са направени, единствено е направено искане за спиране на процесната заповед. Това води до извод, че дори не се твърдят вреди от предварителното изпълнение на ПАМ. Ето защо, съдът приема, че в случая следва да се защити и да се даде превес на обществения интерес- безопасност на движението за всички участници в него. Предвид на което, искането за спиране на предварителното изпълнение на процесната ЗППАМ се явява неоснователно и като такова следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, Трето отделение, 79 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Д. Н., с ЕГН [ЕГН] за спиране на предварителното изпълнение Заповед за прилагане на ПАМ № G. -1518951/31.05.2026 година по чл.171, т.2, б. "М" от ЗДвП на Командир на отделение към отдел „ПП“ СДРВ, с която е наложена ПАМ- временно спиране от движение на пътно превозно средство за срок от 3 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

